

v

Того рана з криком, шумом
Серед тлуму дід із кумом
На попівство враз ішли.
Чи шукать поради, може?
Ні, за злодія на боже
По короні понесли.

У обох напухлі пики,
А у серці гнів великий,
В кума весь кривавий ніс.
«Правте, отче, два молебни.
Щоб злодюга той ганебний
Без пощади нагло тріс!»

Вийшли. Кум домів кленучи,
А Пазюк нові онучі
В постולי, до торби хліб,
П'ятку в черес, палку в руки
Та й для ліпшої поруки
До ворожки до Дуліб.